

som flyder af Tobaksbeskatningen. Derfor kan jeg ikke acceptere det ærede Mindretals Forslag. Jeg har ladet dets Virkning efterregne oppe i Tobaksinspektionen, og det viser sig, at det vil medføre en Mindreindtægt for Statskassen paa 4—4½ Mill. Kr.; og den Veksel, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen var saa venlig at udstede til mig paa, at den foreslaaede Ordning paa Grund af et forøget Forbrug nok vilde give den samme Indtægt, som Statskassen her har gjort Regning paa, anser jeg ikke for tilstrækkelig sikker til, at jeg kan regne med den i mine finansielle Opgørelser.

Der er sagt fra nogle Sider i Dag, at den nye Skala, der altsaa er fremkommet fra Finansministeriets Side som en Imødekommen, skulde være ugunstigere end den bestaaende. Det tror jeg paa ingen Maade er Tilfældet. Det er naturligvis sandt, at naar man skal udligne en bestaaende Skala med færre Trin i en ny Skala med flere Trin og dog bevare i det væsentlige det samme finansielle Resultat, lader det sig ikke gøre paa anden Maade end ved, at nogle Prislæg bliver dyrere og andre billigere. Nu tror jeg ikke, dette vil være til nogen Skade for Industrien, og den Beregning, man har foretaget i Tobaksinspektionen, hvorefter denne Ordning sandsynligvis vil medføre en Mindreindtægt paa 3—400 000 Kr. for Statskassen, synes heller ikke at tyde derpaa. Men hvis man virkelig mener, at den foreslaaede Skala med de flere Trin skulde være ugunstigere for Industrien end den bestaaende, skal jeg selvfølgelig være fuldkommen villig til at blive ved den bestaaende, som er det, man er vant til, og som man meget vel vil kunne bevare. Jeg maa i alt Fald holde paa, at den Indtægt, Staten har af Tobaksbeskatningen, i det store og hele bevares, og kan altsaa kun gaa med til en Forandring af Skalaen, forsaavidt som den giver væsentlig samme Indtægt.

Korsgaard: De ærede Medlemmer Hr. H. P. Hansen (Sorø Amt) og Hr. Hans Nielsen er af den Formening, at det konservative Folkeparti paa daarlig Maade varetager Industriens Krav. Jeg tror ikke, at de ærede Medlemmer har Ret i dette, og jeg tror ikke, de kan belægge det med virkelige Grunde. Industriens Ønske var at faa flere Skatteklasser, og den fik dette Ønske opfyldt. Industriens Ønske med Hensyn til Hjemmerulning var at faa denne helst umuliggjort, i alt Fald vanskeliggjort. Efter den højtærede Finansministers

sidste Udtalelser maa jeg antage, at det, man vil komme ind under, nærmest vil blive et Forbud. Industrien kan naturligvis erhvervsmæssig set kun ønske, at Skatten bliver saa lav som muligt. Den foreslaaede Skat vil efter Finansministeriets Beregninger give mindre end det Forslag, der oprindeligt var fremsat, og jeg tror dog, man tør sige, at det er Sædvane at gaa ud fra, at de Beregninger, som foretages i Ministerierne, er rigtige. Ud fra den Forudsætning maa jeg hævde, at vi fra vor Side paa ethvert Punkt om end ikke saa langt, som Industrien maaske kunde ønske det, er kommet den i Møde. Jeg maa altsaa paa det bestemteste hævde, at vi ingenlunde har forsmæt at komme. Industrien saa meget som muligt i Møde.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen udtalte, at det er en underlig Maade, vi har at varetage Industriens Interesser paa, naar vi overhovedet kræver Afgift af forskellige Virksomheder. Derved for maa jeg sige, at det er nu en Gang en Kendsgerning, at der skal Penge i Statskassen, de maa fremskaffes paa den ene eller den anden Maade. Det vil ogsaa være det ærede Medlem bekendt, at det konservative Folkeparti aldrig har været Modstander af indirekte Skatter, og vi har i ganske særlig Grad været Tilhængere af saadanne indirekte Skatter, som i større eller mindre Grad kan kaldes Luktusskatter. Jeg tror dog at kunne sige, at nogen egentlig Livsfornødenhed er Tobak ikke. Det kan være en meget stor Behagelighed for dem, som sætter Pris derpaa, men jeg skulde dog, som sagt, tro, at naar man endelig skal undvære noget, kommer Tobakken til at høre til de Ting, man først maa slaa af paa. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen syntes at mene, at det er den Omstændighed, at vi har en forholdsvis høj Tobaksskat, som bevirker, at Tobaksindustrien ikke kan klare sig. Dette er efter min Overbevisning en fuldkommen Misforstaaelse. Gennem Krigsaarene, hvor Konkurrencen ude fra faktisk var lig Nul, har den paagældende Industri klaret sig særdeles godt. Den Fortjeneste, som Industrien har faaet, har vist ingenlunde været for ringe. Naar nu Industrien i dette Øjeblik ikke kan klare sig, er det i særlig Grad Konkurrencen ude fra, som bevirker dette. Vi ved, at der er mange Slags Mennesker, som beskæftiger sig med at importere Cigarer ude fra, og vi ved vistnok ogsaa, at der blandt disse Mennesker findes Meningsfæller af det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen. Det er der, Skoen trykker: Konkurrencen ude fra; og vi fra konservativ